

behøvet at foretage. Dette var, synes det mig, en besynderlig Maade at handle paa, saameget mere, som det var i Høstens travle Tid. Vedkommende Stabschef lige saa vel som hans Adjutant bleve gjorte opmærksomme paa, at det var meget ubehøvet saaledes at handle med Folks Tid og Arbeidskræfter, og de bleve opfordrede til at forandre denne Bestemmelse; men de svarede, at denne Plan nu engang var lagt, og at man skulde udføre den. Havde Amtet været ubehøvet i sin giivne Ordre, burde vedkommende Afdelingsfører gjøre det opmærksom derpaa. Jeg synes, at dette tyder paa, at det er ubehøvet, at de Militære ere anderledes stillede end de Private, og jeg ser ikke de Grunde, som kunne tale for at stille dem anderledes. Det havde f. Ex. været den letteste Sag af Verden at leie Befordring i Viborg til at høre dem helt til Garnisonsstedet. Der var nok, som vilde lade sig leie, og denne Fremgangsmaade vilde have været billigere baade for vedkommende Kommuner og for Statskassen og især for vor Kommune. Jeg maa altsaa bestemt forde, at dette Udsnit af § 38 udgaar. Naar jeg har udtalt mig mod væsentlige Bestemmelser i dette Lovforslag, saa er det ikke, fordi jeg misfænder den høitærede Ministers velvillige Lante, at ville indføre en ligeligere og retfærdigere Fordeling af Byrden, og jeg skal endvidere sige, at jeg tror, at vi vanskelig ville komme til en retfærdig og ligelig mellemkommunal Beskatning, naar vi ville følge en Tendants, som her er tilstede i Folkethinget, nemlig at ordne det saaledes, at de Kommuner, hvor man har Lust til at yde Pligtarbejde og Pligtjorsel in natura, gjøre det, og at man saa lader de andre udføre det ved Licitation og leiede Jolk, kort sagt lade Alt udføre for Betaling; thi Mellemlægningen imellem de forskjellige Kommuner vanskeliggjøres derved. Derved har jeg ikke sagt, at det ikke lader sig gjøre at faae en retfærdig og ligelig Mellemlægning imellem Kommunerne, men det er i alt Fald meget vanskeligt. Min ærede Sidemand til Højre (L. Larsen) misbillige meget stærkt, at Snefogden skulde lønnes; det staar der heller ikke i Forslaget, men at Sogneraadet kan lønne ham, saa jeg haaber, at hans Indvending derimod kan falde bort. Med Hensyn til hvorvidt Præsten skal gjøre Snefastningsarbejde, da skal jeg lade dette henstaa; men jeg skal gjerne indrømme det ærede Medlem, at jeg ogsaa nok tror, at vi komme til at affatte Forslaget anderledes, saaledes at man bedre kan forstaa dette Udsnit. Hvad angaar den Uret, vi ville komme til at gjøre Husmændene, skal jeg indrømme det ærede Medlem, at nu hviler Rjæfelsespligten paa Gaardmændene; men jeg maa sige det ærede Medlem, at blandt Bestemmelserne i Loven af 1867, som han hentydede til, findes der en, som gaar ud paa, at Husmændene uden Betaling skulle yde 2 Arbeidsdage til Kommunen, en Bestemmelse, som ved dette Forslag falder bort; derved bliver den af ham nævnte Uret modereret,

og saa tror jeg, at vi kunne opnaa Retfærdighed ved Forslaget. I Udvalget ifjor hævdede jeg stærkt dette, at man ikke turde gaae med til at fritage Husmændene for Snefastningsbyrden; og heri er vist det ærede Medlem enigt med mig. Jeg tror heller ikke endnu, at man skal fri Husmændene for Snefastningsbyrden, naar de faae Betaling derfor.

Faaborg: Jeg skal fatte mig meget kort, som jeg jo sædvanlig gjør. Det nærværende Lovforslag er, som bemærket af flere ærede Talere, en Gjenganger fra forrige Aar, og naar jeg skulde udtale mig med Hensyn til Enkeltighederne, saa vilde mine Bemærkninger ogsaa blive Gjengangere fra forrige Aar, og det skal jeg ikke indlade mig paa. Smidlertid er der dog en Bestemmelse, jeg vil opholde mig ved et Par Dieblitte; jeg skal da først forudsikke den Bemærkning, at, om jeg huffer ret, ansøgte jeg i forrige Session, at jeg var en Modstander af et lignende Lovudkast — jeg kan ikke sige det samme Forslag, da der jo er stet enkelte Forandringer — saa længe vor kommunale Beskatning ikke var bleven omordnet. Jeg glæder mig ved at høre det Samme af de ærede Medlemmer, der have haft Ordet i Dag i denne Sag; men selv om alle de andre Bestemmelser, der indeholdes i Lovforslaget, som jeg er en Modstander af, kunde blive forandrede, er der dog en Bestemmelse, som i Fald den bliver staaende, vil gjøre, at jeg ikke kan give min Stemme til Lovforslaget, og denne Bestemmelse er det sidste Punktum i det første Udsnit af § 2. § 2 indeholder jo en Bestemmelse, hvorefter den, der har fyldt sit 25de Aar og er bosat i Sogneraadskredsen, er pligtig at modtage Beskikkelse som Snefoged. Her maa jeg indskyde den Bemærkning, at det ærede Medlem, som først havde Ordet i Dag, som jeg syntes, ikke vilde have, at denne Bestilling skulde betales; men det kan jeg ikke gaa med til. Jeg kom ind i det samme Dieblit, det ærede Medlem havde Ordet, og det forekom mig, at han udtalte sig saaledes. Saa fremt man fordrer, at En skal være forpligtet til at overtage denne Bestilling i tre Aar, saa maa den ogsaa godtgjøres, thi det er en meget besværlig Bestilling. Vil man forandre Forpligtelsen til eet Aar, saa er det en anden Sag. Det næstsidste Punktum i § 2 siger: „Fremkommer den, paa hvem Valget er faldet, ellers med nogen Undskyldning, har Sogneraadet at bedømme dens Gyldighed“. Dernæst hedder det: „Forlastes Undskyldningen, kan den Valgte fremlægge sin Begjæring om Fritagelse for Amtsraadet“. Jeg har tidligere havt overordentlig stor Betænkelighed ved at gaa ind paa dette sidste Punktum, og min Betænkelighed er stegen i høi Grad siden den berøgte — om Forladelse berømte — Brandfogedhistorie i Veile Amt.

Rjær: Jeg maa tilstaa, det er mig usfor-